

eller kommuner, hvor der ud fra statistiske oplysninger eller andre oplysninger kunne være skævheder.

Formålet er, at Ankestyrelsen ved en gennemgang af et større antal ensartede sager skal kunne danne sig et generelt billede af, hvordan sagerne afgøres og behandles.

Resultaterne fra gennemgangen skal benyttes til at give myndighederne kvalificerede råd og meldinger om, hvad der er grund til at være tilfreds med, og om hvordan eventuelle kritisable og uhensigtsmæssige forhold kan forbedres.

Det er derfor centralt, at Ankestyrelsen skal gå i dialog med kommunen, amtskommunen eller det sociale nævn om forholdene, hvis Ankestyrelsen finder tvivlsomme eller kritisable forhold ved sin gennemgang af sagerne.

Ankestyrelsens praksiskoordinering dækker kun de områder, hvor Ankestyrelsen er klageinstans. Det vil sige, at Ankestyrelsen kun kan gennemgå og vurdere typer af sager, der drejer sig om afgørelser, som efter loven kan indbringes for Ankestyrelsen, fx afgørelser om revalidering eller tildeling af førtidspension. Det er ikke nødvendigt, at den enkelte sag konkret skal opfylde betingelserne om at have principiel eller generel betydning, jf. § 63. Det er nok, at sagen hører til de typer af sager, som kan efterprøves af Ankestyrelsen.

Afgrænsning af området for Ankestyrelsens koordinering af praksis betyder, at sagsområder, hvor der ikke er klageadgang, falder uden for. Som eksempler kan nævnes afgørelser om hjemmehjælp eller spørgsmål om serviceniveauet i en kommune. Uden for falder bistandsudøvelsen, som ikke kan indbringes for de sociale klagemyndigheder, jf. herved bemærkninger til § 3.

Ankestyrelsens erfaringer med at koordinere praksis

Siden 1. juli 1994, hvor de nugældende regler trådte i kraft, har Ankestyrelsen gennemført en række praksisundersøgelser især vedrørende førtidspension. Undersøgelserne har vist relativt store forskelle med hensyn til praksis i sager om førtidspension. Enkelte kommuner og nævn har således ført en praksis, der på væsentlige punkter strider med Ankestyrelsens praksis.

Som følge af undersøgelserne har Ankestyrelsen kunnet konstatere, at kommuner og nævn i enkelte sager har tilkendt førtidspension, skønt betingelserne herfor ikke var opfyldt. Forskellene i bedømmelserne skyldes i en del tilfælde, at myndighederne ikke sørgede for, at sagerne var tilstrækkeligt lægeligt belyst, eller at mulighederne for revalidering til syneladende ikke havde været udnyttet.

Ankestyrelsen har udarbejdet rapporter om undersøgelserne, som er blevet tilsendt de kommuner og nævn, som har deltaget i undersøgelserne. Efterfølgende har Ankestyrelsen drøftet resultaterne på møder med de pågældende myndigheder, idet Ankestyrelsen har lagt vægt på, at resultaterne fra undersøgelserne indgår i en løbende dialog med de lokale myndigheder med henblik på at sikre, at borgerne får en ensartet behandling i hele landet.

Erfaringerne har således vist, at der på en række områder er forskelle, som ikke kan begrundes ud fra lovgivningen og de rammer, som den giver. For at kunne rådgive kommunerne mere konkret om, hvilke problemer der er, og hvad der bør gøres for at undgå utilsigtede forskelle i, hvorledes sociale sager afgøres, er der derfor behov for at videreføre Ankestyrelsens opgave med at koordinere praksis på landsplan.

Styrket indsats for at koordinere praksis og ny sammensætning af Det Centrale Koordinationsudvalg

I forbindelse med administrationsloven vil der blive lagt vægt på, at Ankestyrelsen udvider og udbreder sin indsats til hele det sociale område. Som led heri er der behov for at justere sammensætningen af Det Centrale Koordinationsudvalg, som er nedsat for at støtte Ankestyrelsen med at samordne praksis.

Det foreslås, at Sundhedsministeriet afløses af en repræsentant fra Praktiserende Lægers Organisation for på den måde at styrke den lægefaglige ekspertise i udvalget. Det foreslås endvidere, at Socialministeriets departement får en repræsentant, således at Socialministeriet får en direkte og umiddelbar adgang til viden om de problemstillinger, som udvalget beskæftiger sig med.

Det foreslås også, at Københavns og Frederiksberg Kommuner får én fælles repræsentant, for herved at styrke det forebyggende og aktiverende arbejde i udvalget.

Det foreslås videre, at Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd repræsenteres i Det Centrale Koordinationsudvalg.

Amtsrådsforeningen i Danmark foreslås også repræsenteret, idet amtskommunerne er repræsenterede i de sociale nævn og dermed kan bidrage til koordineringen af praksis på det amtskommunale område.

9.2. De sociale nævns vejledningsopgaver og koordinering af praksis

De sociale ankenævn og revaliderings- og pensionsnævnene fik i forbindelse med, at de blev flyttet fra amtskommunerne til statsamtterne den 1. januar